

αὐτὸ εἶνε ἀραιὰ κατωφημένα καὶ γεωργικαί, χωρὶς βιομηχανίαν.

4) Μεταφορὰς «διαμετακομιστικὰς» ἐξ ἄλλων χωρῶν καὶ πρὸς ἄλλας χώρας δὲν ἔχει, ἐνῶ τ' ἄλλα ἑταιρικὰ γαλλικὰ δίκτυα ἔχουν πρὸς τὸ Βέλγιον, Ἑγγυλίαν, Γερμανίαν, Ἰταλίαν, Ἑλβετίαν, Ἰσπανίαν καὶ

5) Αἱ εἰσπράξεις τοῦ κρατικοῦ δικτύου ἀνὰ χιλιόμετρον ἦσαν 232.000 φράγκα — χωρὶς τὴν Βαλπίουε — ἐνῶ τοῦ Nord ἦσαν 650 χιλιάδες, τοῦ P.L.M. ἦσαν 421 χιλιάδες καὶ τοῦ Est 437 χιλιάδες.

Αὐτὰ σημαίνουν ὅτι τὸ γαλλικὸν κράτος ἐμάζεψε τὰ τμήματα, τὰ ὁποῖα ἀπέρριψαν αἱ ἑταιρεῖαι ὡς ἄγονα, ὅτι δηλαδὴ τὸ κράτος ἐψώνισεν ἀπὸ σβέρκον, ἐνῶ αἱ ἑταιρεῖαι ἐπῆραν τὸ ψαχνό.

Καὶ ἄλλοι ἄλλοτε εἶπαν ὅτι καὶ οἱ καλύτεροι Κρατικοὶ σιδηροδρόμοι, οἱ Γερμανικοί, εἶχαν ὑψηλότερον συντελεστὴν ἀπὸ τὸν γαλλικὸν ἑταιρικόν. Ἀλλὰ πολὺ σωστὰ ἀπήντησεν ὁ Ch. Gide ὅτι ἡ ἐμφάνισις τῶν Γερμανικῶν (σταθμῶν, προσωπικοῦ, ὀχημάτων) εἶνε πολὺ καλυτέρα καὶ αὐτὸ πληρῶνεται! Ὅποιος δὲ ἀνέγνωσεν εἰς ποίαν οἰκτρὰν κατάστασιν τὸ Ἰταλικὸν κράτος παρέλαβε τῷ 1906 ἀπὸ τὰς Ἰταλικὰς σιδηροδρομικὰς ἑταιρεῖας τοὺς σιδηροδρόμους του, θὰ ἐκτιμήσῃ ἀκόμη περισσότερον τὴν ἄποψίν μας.

Ὁ κ. Α. Διομήδης εἰς τὴν διάλεξίν του ἐχαράκτηρισεν ὡς «ἐξαιρετικὰ σύνθετον» τὴν οἰκονομίαν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἡμεῖς συνεχίζοντες τὴν σκέψιν

αὐτήν, λέγομεν ὅτι μία σύνθετος οἰκονομία χρειάζεται κατ' ἀνάγκην καὶ ἀναλόγως πολλοὺς τύπους ὀργανώσεως τῶν οἰκονομικῶν μονάδων τῆς. Πρὸ ἐξήκοντα ἐτῶν δὲν μᾶς ἐχρειάζοντο εἰμὴ «ἀτομικαί» ἐπιχειρήσεις καὶ αὐταὶ ἐπῆρκον, σήμερον χρειάζονται καὶ ἄλλαι βαρυτέρου τύπου ἐπιχειρήσεις. Καὶ ἔχομεν ἀνώνυμον ἑταιρείαν, ἔχομεν συνεταιρισμούς, καὶ ἀναγκαστικούς τοιούτους, ἔχομεν δημοσίας ἐπιχειρήσεις (;) ὡς ἡ Ἄγροτική Τράπεζα, ταχυδρομικὰ ταμειυτήρια, μικτοὺς τύπους (ὡς ἠλεκτροφωτισμοὶ καὶ ὑδρεύσεις πόλεων).

Καὶ τὴν δημοσίαν συγκοινωνιακὴν ἐπιχείρησιν τὴν χρειαζόμεθα. Δὲν εἶναι σήμερον δυνατόν καὶ ὠφέλιμον διὰ τὸ σύνολον νὰ εἶναι τὸ πᾶν ὀργανωμένον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς «ἀτομιστικῆς» ἀρχῆς.

Ἐπάροχον δὲ καὶ θὰ γεννῶνται λειτουργία αἱ ὁποῖαι βαθμιαίως καὶ κατ' ἀνάγκην κοινωνικοοικονομικὴν θ' ἀφαιρῶνται ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς «ἀτομιστικῆς ἀρχῆς». Καὶ τὸ μέλλον τῆς συγχρόνου κοινωνίας δὲν θὰ εἶναι ἀσφαλές, ἂν ἡ τάσις αὐτὴ ἦθελε λησμονηθῆ.

Τὴν θέλομεν τὴν σιδηροδρομικὴν δημοσίαν ἐπιχείρησιν καὶ λόγῳ τῆς ἀνωτέρας ἠθικῆς τῆς, διὰ νὰ ἀποτελῇ φάρον εἰς τὸν ὠκεανὸν τῶν ἰδιωτικῶν μονάδων καὶ νὰ ταῖς ὑπενθυμίξῃ ὅτι ὑπάρχει, πλὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ κέρδους, καὶ κάποια ἄλλη ἀρχή, ἀνωτέρα κοινωνικῶς, ἡ ὁποία χρειάζεται ὁλονὲν εἰς αὐξοῦντα βαθμὸν διὰ τὰς συγχρόνους Κοινωνίας, διὰ ν' ἀπαλύνη τὴν ἐπικίνδυνον κοινωνικῶς ὀξύτητα ἐκείνης.

ΗΛΙΑΣ Ι. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (1859 — 1932)

Ἐπὶ Θ. ΧΑΡΙΤΑΚΗ, Μηχανικοῦ μεταλλείων, ὑφ. Α.Σ.Ο.Ο.Ε.

Τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Ἡλίου Ἀγγελοπούλου στερεῖται πολυτίμου μέλους του.

Γνωστός εἰς πάντας διὰ τῆς δράσεώς του, τῶν διαλέξεών του, τῶν κοινωφελῶν ἐνεργειῶν του, κατὰ τὰς πρώτας ὀργανωσείας τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος ἐξελέγη πρῶτος πρόεδρος αὐτοῦ κατὰ τὴν διετίαν 1925—1927, ἐργασθεὶς κατὰ τὰ πρῶτα δύσκολα βήματα τοῦ νεοῦ τότε ὀργανισμοῦ ἡμῶν, κατιδὼν δὲ τὸν ὄγκον τῆς ἐργασίας καὶ τὴν σπουδαιότητα τοῦ θεσμοῦ εἰς ὃν δὲν ἠδύνατο λόγῳ τῶν ἄλλων του ἀνειλημμένων ἀπασχολήσεων καὶ τῆς ἡλικίας του νὰ ἀφερώσῃ τὴν προσπάθειαν ἣν ἠσθάνετο ἀπαραίτητον, ὡς εἶχε πράξει προηγουμένως εἰς ἄλλα σωματεία, ἀπέκλεισε ἑαυτοῦ τὴν ἐπιμετολήν του.

Ὅταν ἀναμετρῶ τὸ ἔργον τοῦ Ἡλίου Ἀγγελοπούλου ἀνατολῶ ζωηρῶς τὴν ἀνάμνησιν τῆς χορείας διακριθέντων μηχανικῶν καὶ καθηγητῶν τοῦ τελευταίου τετάρτου τοῦ

19ου αἰῶνος καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος, τῶν Ἀνδρέου Κορδέλλα, Κυπαρίσσου Στεφάνου, Πέτρου Πρωτοπαπαδάκη, Ἀγγέλου Γκίνη, Ἀλεξάνδρου καὶ Νικολάου Τριανταφυλλίδου καὶ Φωκίωνος Νέγρη, ἀνδρῶν ἐχόντων μὲν διάφορα πρὸς ἀλλήλους προσόντα, ἀλλὰ πάντων ἐμπλέων ἀφοσιώσεως εἰς τὸ ἔργον των καὶ πλήρων πεποιθήσεως ἐπὶ τὴν χώραν, τὸ πνεῦμα καὶ τὰ ἰδεώδη αὐτῆς. Καὶ ὅτε ἔγραψον πρὸ ὀλίγων ἐτῶν περὶ τοῦ Φωκίωνος Νέγρη, πρεσβυτέρου φίλου καὶ συνεργάτου τοῦ Ἡλίου Ἀγγελοπούλου εἰς τόσα κοινωφελῆ ἔργα, ἀνέφερον πόσον οὗτος ἐνεθύμιζε τὸν δωρικὸν τύπον διὰ τοῦ ὀλιγολόγου, αὐστηροῦ καὶ ὀλίγον ἀκάπτου ὄφους του. Ἐνῶ ἀντιθέτως ὁ Ἡλίας Ἀγγελόπουλος ἀπετελεῖ λαμπρὸν πρότυπον ἰωνικότητος διὰ τῆς εὐπροσηγορίας του καὶ τῆς εἰστροφίας καὶ ζηρηρότητος τοῦ πνεύματός του.

Ἐψηλόςωμος, μὲ παράστημα ὠραίων καὶ ἐπιβλητικῶν,

ευστροφος, διανήξ, δξς και δραστήριος, πάντοτε εϋπροσήγορος και φιλόφρων αλλά και έπιμονος όσakis ήσθάνετο ότι είχε δίκαιον, απέφασίξε ταχέως και έξετέλει έτι ταχύτερον τ' άποφασισθέντα, παραμείνας άκμαίος και φιλομαθής μέχρι των τελευταίων του ήμερών.

Ο Ηλίας Ίωάννου Αγγελόπουλος έγεννήθη έν Τριπόλει τή 25η Δεκεμβρίου 1859, περατώσας τας γυμνασιακάς του σπουδάς έν Αθήναις, μετέβη εις Παρισίους και έφοίτησεν εις τήν εκεί École des Ponts et Chaussées όπόθεν έξήλθε πτυχιούχος τή 1886 μετά λαμπράς σπουδάς. Εις τήν σχολήν ταύτην, κοιτίδα τότε τόσων μηχανικών των Δημοσίων Έργων τής Ελλάδος έλαβε άρτίαν έπιστημονικήν και τεχνικήν μόρφωσιν ή όποια όμως δέν απέκλειε τήν εϋρύτεραν άνθρωπιστικήν.

Και πράγματι κατά τό μακρόν του στάδιον ό Ηλίας Αγγελόπουλος έδειξεν άριστον συγκερασμόν τεχνικής δράσεως, κοινωνοφελών ένεργειών και τής καλλιιεργείας των άρχαίων γραμμάτων. Υιός του Ίω. Αγγελόπουλου του έκδότη τής «Παλιγγενεσίας» και νεότερος των διακεκριμένων εις τά νομικά και τά οικονομολογικά άδελφών του, είχεν και οίκογενειακόν περιβάλλον κατάλληλον διά τήν καλλιέργειαν των προσόντων τούτων.

Τή 1886 άποφοιτήσας τής Σχολής των Γεφυροδοποιών διορίσθη εις τήν ύπηρεσίαν των Δημοσίων Έργων, εις ήν παρέμεινε μέχρι του 1900, ταχέως προαχθείς εις νομομηχανικόν. Εις τήν ύπηρεσίαν ταύτην εύρισκόμενος διετέλεσεν από του 1886 μέχρι του 1888 διευθυντής των υδραυλικών έργων του Δήμου Αθηναίων και κατόπιν διευθυντής των έργων του αΐτου Δήμου ως και εις τήν Διμενικήν Έπιτροπήν από του 1895—1897. Διετέλεσε δέ και καθηγητής του Πολυτεχνείου.

Από του 1900 μέχρι του 1912 ίδρυσε και είχε τεχνικόν γραφείον, από δέ του 1912 έξηκολούθει δρών ως μέλος διοικητικών συμβουλίων πλείστων Έταιρειών, ως τής Νέας Έταιρείας τής Διόρυγος Κορίνθου, ής ήπηρεξεν έκ των ίδρυτών, τής Έθνικής Τραπεζής τής Ελλάδος, τής Κτηματικής Τραπεζής, τής Έταιρείας Έλληνικών Ηλεκτρικών Σιδηροδρόμων, τής Έταιρείας Γενικών Αποθηκών τής Ελλάδος.

Διά του Τεχνικού του Γραφείου έξεπόνησε πλείστας σπουδαίας μελέτας και έργα. Μεταξύ των μελετών αναφέρομεν τήν των δεξαμενών Πειραιώς προς καθαρισμόν πλοίων, ως και έξετέλεσε, του λιμένος Βόλου, τής υδρευ-

σεως Λαρίσης, τής διοχετεύσεως των υδάτων του Μέλανος ποταμού, τήν γέφυραν Αγυιάς, τήν δδόν Βόλου, Πορταγιάς, τό Αρεταίειον Νοσοκομείον. Νεωτεριστής, εισήγαγεν έν Ελλάδα τό σιδηροπαγές σκυροκονίαμα διά του οίκου Hennebique, κατανοήσας άμέσως τήν σημασίαν του νέου τούτου μέσου, έκτελέσας από του 1903 τας δύο γεφύρας του Κηφισού παρά τό Νέον Φάληρον και κατόπιν τήν οίκιαν Αφεντούλη επί τής όδοϋ Σταδίου και πλατείας Κολοκοτρώνη, όπου ήδη τό Ξενοδοχείον Ίλιον, τό Τελωνείον Πατρών, τό στέγασμα τής Πηγής Υπάτης, διαφόρους οικοδομάς και άλλα έργα.

Τό ζήτημα τής υδρεύσεως των Αθηνών, του σχεδίου πόλεως αυτής, των ύπονόμων και του λιμένος Πειραιώς άπησχόλησεν αυτόν επί μακρόν και πλείστα έδημοσίευσεν έπ' αυτών από του 1888 μέχρι σήμερα ή έξεθεσεν εις δημοσίαις διαλέξεις του Πολυτεχνικού Συλλόγου, και τής Λέσχης των Έπιστημόνων.

Ός μηχανικός κύριος και φήμης ύπεδείχθη ως διατητής έκ μέρους τής Έταιρείας Κατασκευής των Έλληνικών Σιδηροδρόμων εις διατησίαν περι αυτής, καθ' ήν διατητής έκ μέρους τής Έλληνικής Κυβερνήσεως είχαν ύποδειχθή ό Ludwig Schiering, γενικός Διευθυντής των Προσσιακών Σιδηροδρόμων.

Τά δημοσιεύματά του εις άρθρα και εύρύτερα συγγράμματα είναι πολλά, σχετικά προς τά άνωτέρω αναφερόμενα θέματα ως και εις άλλα κατωτέρω έκτιθέμενα.

Εύτυχίας να έχη άξίαν αυτού σύντροφον του βίου, έλεύθερος οικογενειακών βαρών και τοιαύτα έχων προσόντα έξήλθεν ένωρίς του άποκλειστικώς επαγγελματικου κύκλου προς κοινωφελή δράσιν. Μνήμων του πατρικου παραδείγματος, νεώτατος άπόφοιτος τής Σχολής, έξέδωκεν από του 1886 μέχρι του 1888 τήν Μηχανικήν Έπιθεώρησιν, εις ήν έδημοσιεύθησαν μελέται άφορώσαι τά τότε τεχνικά ζητήματα υπό των κρατίστων μηχανικών τής εποχής, των Δ. Βλάση, Α. Gotteland, J. Bon, Ν. Παντζεΐρη, Δ. Σ. Σούτσου και άλλων, ό ίδιος δέ έδημοσίευσσε μελέτας περι «Υδρεύσεως των Αθηνών» και περι «Συγγραφών Σχευοθήκης Φίλωνος έν Πειραιεί και Ναού Λεβαθείας». Όλίγον άργότερον έγινετο έκ των ίδρυτών του Έλληνικου Πολυτεχνικου Συλλόγου τή 1898, άνέλαβε δέ τήν έκδοσιν του περιοδικου αυτού όργάνου «Αρχιμήδης» από του 1899 επί έξ έτη μέχρι του 1905, μεθ' ό έξηκολούθησε δρών εις τόν Έλληνικόν

Πολυτεχνικὸν Σὺλλογον, διατελέσας ἐπὶ μακρὸν Γενικὸς Γραμματεὺς καὶ εἶτα Ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ, ἀναμιγνύμενος ζωηρῶς εἰς τὴν δρᾶσιν του πολυμόρφως καὶ διὰ διαλέξεων καὶ πλείστων δημοσιεύσεων εἰς τὸν «Ἀρχιμήδην». Ἡ Ἑλληνικὴ Βιοτεχνικὴ Ἐταιρεία, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπῆρξεν ὁ συνεργάτης καὶ ὁ διάδοχος τοῦ ἀειμνήστου Κυπαρισσοῦ Στεφάνου ὡς Γενικὸς Γραμματεὺς καὶ εἶτα Ἀντιπρόεδρος ὀφείλει πλείστα εἰς αὐτὸν κατορθώσαντα χάρις εἰς τὴν θέλησιν, τὴν ἐπιμονὴν καὶ τὴν ἰκανότητά του νὰ προσελκύσῃ πλείστας δωρεὰς καὶ νὰ ἀνεγείρῃ τὸ ἤδη ὑφούμενον μέγαρον αὐτῆς.

Ἄλλος ὄργανισμὸς ὅστις ἀπησχόλησεν αὐτὸν εἶνε ἡ Λέσχη τῶν Ἐπιστημόνων ἧς ἦτο ἐκ τῶν κυριωτέρων ἰδρυτῶν τῷ 1916 καὶ ἧς ὑπῆρξεν ὁ κύριος μοχλὸς προαγωγῆς αὐτῆς καὶ δυνηθεὶς μέσῳ μυρίων δυσκολιῶν νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀνάγεισιν μεγαλοπρεποῦς οἰκοδομήματος.

Καταγινομένοι πάντοτε εἰς μελέτας φιλολογικὰς καὶ ἀρχαιολογικὰς διὰ τοῦ ἐπιστημονικῶς ἀντικειμενικοῦ πνεύματος του κατορθώσας νὰ προσδιορίσῃ τὴν θέσιν τῶν νεωσοικῶν τοῦ Πειραιῶς δημοσιεύσας πραγματεσίαν «περὶ Πειραιῶς καὶ τῶν λιμένων αὐτοῦ κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους» (1898) καὶ ἀνακοινώσας περὶ αὐτῶν εἰς τὸ ἀρχαιολογικὸν συνέδριον τοῦ Καίρου. Ἐπίσης ἠρεύνησε τὰ τῶν μακρῶν τευχῶν τοῦ Πειραιῶς καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Τῷ 1928 ἐδημοσίευσεν μετάφρασιν τοῦ «Πλούτου» τοῦ Ἀριστοφάνους, κατεγίνετο δὲ ἐρευνῶν διὰ πνεύματος ἐμπνευσμένου ὑπὸ τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν τὰ τοῦ βίου τῶν τραγικῶν ποιητῶν, τοῦ Σωκράτους καὶ τοῦ Ἀριστοφάνους ὡς καὶ τῶν σχέσεων αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους. Περὶ τούτων πέρυσιν εἶχε κάμει διάλεξιν εἶχε δὲ ἐτοιμάσει ἀνεκδοτὸν εἰσέτι ἐκτενῆ μελέτην σχετικὴν.

Ἐχὼν πάντοτε πρὸ αὐτοῦ τοὺς ἀρχαίους συγγραφεὶς διήνθιζε τοὺς λόγους του δι' ἐπικαίῳν παρενθέσεων ἀντιῶν ὁ ἴδιος ἐξ αὐτῶν κανόνας δράσεως. Φίλος τῆς ἀποτελεσματικῆς ἐνεργείας ἦν ἔθετο πάντοτε σκοπὸν τοῦ βίου του συνείθιζε νὰ λέγῃ ὅτι πρέπει νὰ καταπολεμῶμεν τὸ ἔμφυτον εἰς ἡμᾶς ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων πνεῦμα ἀσκόπου ἐπικρίσεως καὶ νὰ μὴ γινώμεθα «θεαταὶ μὲν λόγων, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων». Πράγματι ἡ ζωὴ του ὑπῆρξεν ἐξαιρετικὸν παράδειγμα χρησίμου δράσεως, ἐπιμονῆς, θελήσεως, ὑψηλῆς ἀντιλήψεως τῆς ἠθικῆς καὶ ἀγάπης πρὸς πᾶν εὐγενές, σεβασμοῦ πρὸς τὸ παρελθόν ἀλλὰ καὶ φωτεινῆς συνειδήσεως τοῦ παρόντος.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

— Ὁ Δῆμος Χίων προκηρῦσσει δημοπρασίαν διὰ τὴν προμήθειαν χυτοσιδηρῶν σωλήνων, ἐνεργηθησομένην τὴν 9ην Μαΐου ἔ. ἔ.

Τὰ σχετικὰ τῆς δημοπρασίας εἰσὶν κατατεθειμένα εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

— Ἡ Κοινότης Μεθάνων προκηρῦσσει δημοπρασίαν διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τῆς πόλεως, ἐνεργηθησομένην τὴν 15ην Μαΐου ἔ. ἔ. καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχετικῶν ὄρων, ὧν ἀντίγραφα εἰσὶν κατατεθειμένα εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

— Ἡ Γεωγραφικὴ Ὑπηρεσία Στρατοῦ προκηρῦσσει διαγωνισμὸν πρὸς κατάληψιν τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου 5213 «περὶ ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ» προβλεπομένων ἐξ θέσεων ἰδιωτῶν σχεδιαστῶν I τάξεως.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθῆσεται τὴν 4ην Μαΐου ἔ. ἔ. Πλείονες πληροφορίες παρὰ τῷ Τεχνικῷ Ἐπιμελητηρίου.

— Ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ Μυτιλήνης προκηρῦσσει ἐκ νέου δημοπρασίαν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν λιμενικῶν ἔργων Μυτιλήνης, ἐνεργηθησομένην τὴν 8ην Μαΐου ἔ. ἔ. καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Ἐπιμελητηρίου κατατεθειμένων ὄρων.

— Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Σ.Ε.Κ. προκηρῦσσει δημοπρασίαν διὰ τὴν προμήθειαν τριῶν αὐτοκινήτων ὀχημάτων, ἐνεργηθησομένην τὴν 1ην Ἰουνίου ἔ. ἔ.

Οἱ σχετικοὶ ὄροι εἰσὶν κατατεθειμένοι ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τὰ δὲ σχέδια παρὰ τῷ Τμήματι προμηθειῶν τῶν Σ.Ε.Κ. παρ' οὗ οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι ταῦτα ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἀντιτίμου.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

— Διπλωματοῦχος Πολιτικὸς Μηχανικὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου ζητεῖ θέσιν ἀνάλογον.

— Μηχανολόγος-Ἡλεκτρολόγος Μηχανικὸς, διπλωματοῦχος τοῦ Πολυτεχνείου Πράγας, ἐργασθεὶς εἰς τὰ ἐργοστάσια Σκόντα ἐν Πίλζεν, ἐπίσης δὲ καὶ εἰς μελέτας καὶ κατασκευὰς δημοσίων ὁδῶν, ζητεῖ ἐργασίαν.

— Ἡλεκτρολόγος Μηχανικὸς, διπλωματοῦχος τοῦ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀξιότιμοι κ. κ. συνδρομηταὶ τῶν «Τεχνικῶν Χρονικῶν» καὶ τὰ μέλη τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅπως γνωρίζωσιν ἡμῖν ἐγκαιρῶς τὴν ἀλλαγὴν τῆς διευθύνσεως των.